

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Dei Immortalis In Corpore Mortali Patientis Historia

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1694

§. III. Caiphas adjur at Christum ut se manifestet.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49178](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49178)

torum scelerum reus, cum Propheta: *A, a, a, Domine, puer sum, nescio loqui*; loquere tu Domine pro me coram Patre; es enim verbum Patris, & scio quia pro reverentia tua exaudieris à Patre.

Jer. I. 6.

§. III.

Caiphas adjurat Christum ut se manifestet.

Hactenus Christus fictas contra se calumnias, patienter audiendo, & constanter silendo refutaverat: cum summus Pontifex impatiens tam pertinacis silentii, voluit ex ipsiusmet verbis scire, essetne Verbum Patris. Quare omissis verborum ambagibus, unica, sed decretoria totius controversiæ interrogatione illum aggreditur, à qua summa rei dependeret, dicens:

Adjuro te per DEVM vivum, ut dicas nobis si tu es Christus Filius DEI benedicti.

*Matt. 26.
63.*

Maximi momenti, & summi erat ponderis hæc interrogatio, & quidem ab eo proposita, qui erat in Synagoga Mystagogus, à summo Pontifice. Quamobrem ad ejus responsum erant omnes suspensi; in cælo Pater æternus cum omnibus Angelis: in orco Lucifer cum omnibus dæmonibus: in terra summus Pontifex cum omnibus hominibus. Cum ergò quietum silentium contineret omnia, & in medio Concilii staret *Mediator DEI & hominum*, ipse, non nescius suum silentium fore totius universi exitium, *aperiens os suum*, ut omnibus aperiret veritatem, *eructavit cor ejus verbum bonum*, quo propulsaret ab homine omne malum. Nam interrogatus à summo Pontifice, essetne Filius DEI, dicit illi: *Tu dixisti*. Quod perinde est, ac si diceret: *Ego sum*. Verè Sapiens sapienter: *Tempus tacendi & tempus loquendi*. Paulò ante accessere falsi testes, calumniabantur illi, cri-

1. Tim. 2.

5.

Matt. 5. 1

Pf. 44. 2.

Eccl. 3. 7.

H

mina-

Psal. 37.
14.

minabantur, false accusabant: erat tempus tacendi: agebatur de propria causa. ideo JESUS tacebat & nihil respondit: sicut murus non aperiens os suum. Interrogatur, sitne Filius DEI, adjuratur ut respondeat. erat Tempus loquendi: quia hic agebatur causa Patris, & hominis. Confessus est, & non negavit: confessus est, se esse Filium DEI, & sic confessus est, ut binis oculis totum exhilararet cœlum, terreret orcum, animaret mundum. Confessus est, & sic confessus est ut homo, qui per peccatum perdidit vitam, incurrerat mortem, jam possit

Psal. 117.
17.

dicere: *Non moriar, sed vivam.* Jam omnis animo proscribatur timor, nullus sit in orbe locus desperationi: accede Spes, erige te, quæ hæc tenus jacuisti. Hucusq; jacens in piscina, ut infirmus

Ioan. 5.

ille Evangelicus, clamabam: *Hominem non habeo jam inveni qui salvare & vult, quia homo; & potest, quia DEUS.* Quid adhuc dubitem, ubi salvandi me & adest voluntas, & non deest potestas

Spes nostra tota est Christus.

Hic ergo iam exeram omnes vires spei. In solo Christo Jesu Filio DEI benedicti, in eius immensis meritis, in eius sacrosancta morte colloco omnem meam fiduciam: ibi fixæ sunt omnes spes meæ: inde animos sumo, & erigor: hic derideo omnes hostes meos, & illos ultrò laceffens, ma-

Psal. 28. 3.

scula voce dico: *Si consistant adversum me castra,*

Ephes. 1.

non timebit cor meum. Quia inde sumo scutum Fidei, galeam iustitiæ, gladium Verbi DEI: omnia arma

17.

Psal. 17.

lucis, quibus debellem Principes tenebrarum,

38.

& miniter eis *Persequar inimicos meos, & comprehendam illos, & non convertar donec deficiant. Confringam illos, nec poterunt stare; cadent subtus pedes*

Matt. 18.

meos. Fateor, debeo divinæ Justitiæ plus quam

24.

decem millia talenta: non ideo tamen despero, qui ex Christi meritis sumo pretium, unde solvam debi-

debi-

debitum. Non diffiteor, æger sum, & tam æger, ut à planta pedis usque ad verticem capitis non sit in me sanitas: sed tamen sanabor, quia spero in JESU, de quo virtus exibat, & sanabat omnes. Scio peccator sum, & in peccatis natus sum totus: nec tamen ideò timeo, quia spero in JESU; ipse peccatores recipit. O quantam irrogat Christo iniuriam, qui desperat eius gratiam. Dignus est omni miseria, qui de JESU diffidit Misericordia. Quomodo qui sic amat, quos amat, deseret? quomodo, quos tanti æstimat, perdet? unica ergo spes Christiani, sit passio Domini nostri JESU Christi. Quidni in te sperem, qui fuisti spes mea ab uberibus matris mee. Ideò in te spero, quia tu es Filius DEI benedicti: & ideò credo te esse Filium DEI, quia tu dixisti. Da, ut qui te credo talem esse, qualem ipse dixisti, nimirum Filium DEI benedicti, sim ex iis, qui aliquando ex te audient: Venite benedicti.

Isa. I. 61

LUC. 6.

19.

LUC. 15. 2

Ps. 21. 19

§. IV.

Caiphas scindit vestimenta sua, & Christum arguit blasphemie.

Vix æterna veritas ex ipso veritatis suggestu protulerat verissimum oraculum, se nimirum esse Filium DEI, cum ecce Princeps Sacerdotum, hoc est Alpha nebulonum, perstrictus quasi maiestate illius effati, scindit vestimenta sua. (Scriptum est, ò Caipha: Scindite corda vestra, & non vestimenta vestra) dicens: Blasphemavit, quid adhuc egemus testibus? Quid ais Caipha: Blasphemavit? Imò nemo unquam ab orbe condito atrocius blasphemavit, quam tu Caipha, tua illa tam execranda lingua, qua Filium DEI in simulas blasphemie in DEUM. quantum sit malum excæcatio mentis, & indura-

Matt. 26.

63.

Joel. 2.

13.